

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 2 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0822

in de zaken met rolnummers RvVb/1415/0313/SA/0306 (I), RvVb/1415/0318/SA/0311 (II) en 1516/RvVb/0084/SA (III)

Verzoekende partijen	<p>1. mevrouw Agnes PETERBROECK (I en III)</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingsstraat 2</p> <p>2. mevrouw Ingrid DIERICKX-HUYGHE (II)</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Gwijde VERMEIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 301</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkommende partijen	<p>1. de bvba TERVUREN INVEST (I, II en III)</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELLEN en Wouter MOONEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131</p> <p>2. mevrouw Ingrid DIERCKX-HUYGHE (III)</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Gwijde VERMEIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 301</p> <p>3. de vzw RANA (III), met zetel te 3080 Tervuren, Populierenlaan 17 waar woonplaats wordt gekozen</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

1.

De eerste en de tweede verzoekende partij vorderen met een aangetekende brief van respectievelijk 6 februari 2015 en 9 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 november 2014 (**I en II**).

De verwerende partij heeft met de beslissing van 20 november 2014 het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren van 19 maart 2014 ongegrond verklaard. De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een rust- en verzorgingstehuis met seniorenflats en terreinaanleg.

2.

De eerste verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 16 oktober 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 september 2015 (III).

De verwerende partij heeft met de beslissing van 10 september 2015 haar beslissing van 20 november 2014 ingetrokken, het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen ongegrond verklaard en aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend over voorwaarden voor het bouwen van een rust- en verzorgingstehuis met seniorenflats en terreinaanleg.

3.

De beide beslissingen hebben betrekking op de percelen gelegen te 3080 Tervuren, Hertenbergstraat 57 met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummers 28d, 29a, 29b, 29E, 29f, 29g, 30a2, 30p, 90z en 77a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een tussenarrest van 16 februari 2016 met nummer RvVb/A/1516/0605 heeft de Raad de samenvoeging bevolen van de dossiers met rolnummer RvVb/1415/0318/SA/0311 (I), RvVb/1415/0313/SA/0306 (II) en 1516/RvVb/0084/SA (III) voor wat betreft de behandeling van de vorderingen ten gronde.

1. RvVb/1415/0313/SA/0306 (I) en RvVb/1415/0318/SA/0311 (II)

De eerste verzoekende partij vordert op 11 maart 2015 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 20 november 2014. Deze vordering is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0005/UDN. De Raad heeft de beslissing van 20 november 2014 geschorst met een arrest van 24 maart 2015 met nummer UDN/2015/0006.

De Raad verwerpt met arresten van 30 juni 2015 met nummers S/2015/0079 (I) en S/2015/0080 (II) de vorderingen tot schorsing van de eerste en de tweede verzoekende partij, omdat deze vorderingen tot schorsing doelloos zijn geworden door de schorsing van de beslissing van 20 november 2014 bij uiterst dringende noodzakelijkheid middels het arrest nummer UDN/2015/0006.

De verzoekende partijen dienen beide een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient in de beide zaken een antwoordnota in en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0005/UDN. De tussenkomende partij dient in de beide zaken een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen beide een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient in de beide zaken geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient in de beide zaken een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 april 2014.

Advocaat Bert VAN WEERDT *loco* advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de eerste verzoekende partij, advocaat Gwijde VERMEIRE voert het woord voor de tweede verzoekende

partij en advocaat Thomas CHRISTIAENS *loco* advocaten Koen GEELLEN en Wouter MOONEN voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

2. 1516/RvVb/0084/SA (III)

De eerste verzoekende partij vordert op 16 november 2015 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 10 september 2015. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid met een arrest van 30 november 2015 met nummer RvVb/UDN/1516/0282.

De eerste verzoekende partij heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State, die het cassatieberoep verwerpt met een arrest van 5 januari 2017 met nummer 236.964.

De Raad verwerpt met het arrest van 7 juni 2016 met nummer RvVb/S/1516/1186 de vordering tot schorsing.

De eerste verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient in een antwoordnota in en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De eerste en de tweede tussenkomende partij dienen schriftelijke uiteenzettingen in. De eerste verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De eerste en de tweede tussenkomende partij dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 april 2014.

Advocaat Bert VAN WEERDT *loco* advocaat Gregory VERHELST voert het woord voor de eerste verzoekende partij, advocaat Thomas CHRISTIAENS *loco* advocaten Koen GEELLEN en Wouter MOONEN voert het woord voor de eerste tussenkomende partij en advocaat Gwijde VERMEIRE voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

De derde tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

2.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1. RvVb/1415/0313/SA/0306 (I)

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 31 maart 2015 om in deze procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 1 juni 2015 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2. RvVb/1415/0318/SA/0311 (II)

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 31 maart 2015 om in deze procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 1 juni 2015 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

3. 1516/RvVb/0084/SA (III)

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 februari 2016 om in deze procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 21 maart 2016 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

2.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 19 november 2015 om in deze procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 21 maart 2016 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

3.

De derde tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 21 november 2015 om in deze procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de derde tussenkomende partij met een beschikking van 21 maart 2016 toe in de debatten.

In deze beschikking wordt evenwel vastgesteld dat de volgende stukken ontbreken bij het verzoekschrift tot tussenkomst:

- een afschrift van de akte van aanstelling van de organen
- een afschrift van het bewijs dat het daarvoor bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden
- een schriftelijke volmacht van een raadsman die geen advocaat is
- een inventaris van de overtuigingsstukken die overeenkomstig die inventaris genummerd zijn

De derde tussenkomende partij werd verzocht om uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld het verzoekschrift tot tussenkomst te regulariseren. De derde tussenkomende partij heeft aan dit verzoek geen gevolg gegeven zodat haar verzoekschrift tot tussenkomst overeenkomstig artikel 61, §2 Procedurebesluit wordt geacht niet te zijn ingediend.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De griffier van de Raad heeft in het dossier RvVb/1415/0313/SA/0306 (I) overeenkomstig artikel 75, §2, 2° Procedurebesluit, het verzoek tot voorzetting van de eerste verzoekende partij aan de eerste tussenkomende partij betekend met een aangetekende brief van 14 augustus 2015.

De eerste tussenkomende partij heeft in het voormeld dossier pas met een aangetekende brief van 21 september 2015 haar schriftelijke uiteenzetting ingediend. Dit is buiten de vervaltermijn van 30 dagen, zoals bepaald in artikel 75, §1 Procedurebesluit.

De eerste tussenkomende partij heeft in het voormeld dossier haar schriftelijke uiteenzetting dus laattijdig ingediend. De Raad weert deze schriftelijke uiteenzetting dan ook uit de debatten.

V. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 16 november 2011 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een rust- en verzorgingstehuis met seniorenflats en terreinaanleg” op de percelen gelegen te 3080 Tervuren, Hertenbergstraat 57.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 november 2011 tot en met 30 december 2011, dienen onder meer de verzoekende partijen en de derde tussenkomende partij een bezwaarschrift in.

De provinciale dienst Waterlopen adviseert op 15 december 2011 gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 16 december 2011 gunstig.

Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant adviseert op 19 december 2011 gunstig.

De brandweer van Overijse adviseert op 26 januari 2012 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren verleent op 7 februari 2012 een gunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 maart 2012 aanvankelijk een ongunstig advies omwille van het ontbreken van een vergunning op grond van het Woonzorgdecreet, doch dit advies wordt nog op diezelfde datum vervangen door een gunstig advies.

2.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 19 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de eerste tussenkomende partij. Het college neemt ter motivering zijn voorafgaand gunstig advies over.

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen en de derde tussenkomende partij administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 juli 2012 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 30 juli 2012 verklaart de verwerende partij het beroep op dezelfde dag gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning.

3.

Tegen deze weigeringsbeslissing tekent de eerste tussenkomende partij op 14 augustus 2012 willig beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij geeft op 6 september 2012 gevolg aan dit willig beroep, trekt haar beslissing van 30 juli 2012 in en verleent een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing heeft de eerste verzoekende partij op 29 oktober 2012 bij de Raad een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging ingesteld. De tweede verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld.

De Raad heeft met een arrest van 26 augustus 2014 met nummer A/2014/0584 het beroep van de tweede verzoekende partij ingewilligd en de beslissing van 6 september 2012 vernietigd. Aan de verwerende partij werd in het arrest het bevel gegeven om een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest. Het beroep van de eerste verzoekende partij wordt met een arrest van 26 augustus 2014 met nummer A/2014/0585 zonder voorwerp verklaard aangezien de beslissing van 6 september 2012 reeds met het arrest met nummer A/2014/0584 werd vernietigd.

De arresten worden aan de betrokken partijen betekend met aangetekende brieven van 2 september 2014.

4.

Na het vernietigingsarrest van 26 augustus 2014 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een verslag van 16 oktober 2014 om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 18 november 2014 beslist de verwerende partij op 20 november 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De eerste verzoekende partij heeft opnieuw een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van deze beslissing ingediend bij de Raad, gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0313/SA/0306 (I). De tweede verzoekende partij heeft eveneens een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de beslissing van 20 november 2014 ingesteld bij de Raad, gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0318/SA/0311 (II).

Middels een ter griffie neergelegd verzoekschrift vordert de verzoekende partij op 11 maart 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 november 2014 wegens uiterst dringende noodzakelijk. Met een arrest van 24 maart 2015 (nr. UDN/2015/0006) willigt de Raad deze vordering in en schorst de beslissing van 20 november 2014 wegens uiterst dringende noodzakelijkheid (rolnummer RvVb/1415/0005/UDN).

5.

De Administrateur-Generaal van het agentschap voor Natuur en Bos verleent op 2 juli 2015 een ontheffing van het verbod op ontbossing voor 2,82 are op het kadastrale perceel afdeling 2, sectie F, deel nummer 77a en 78. Tegen deze beslissing tekent de eerste verzoekende partij beroep aan bij de Raad van State.

Klaarblijkelijk in navolging van het arrest van 24 maart 2015, adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een verslag van 11 augustus 2015 om de beslissing van 20 november 2014 in te trekken en onder voorwaarden een nieuwe stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 september 2015 beslist de verwerende partij op dezelfde datum om de beslissing van 20 november 2014 in te trekken en onder voorwaarden een nieuwe stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Dit is de bestreden beslissing in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0084/SA (III).

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERINGEN TOT Vernietiging

1. RvVb/1415/0313/SA/0306 (I) en RvVb/1415/0318/SA/0311 (II)

1.

Uit de dossiers I en II blijkt dat de vorderingen tijdig zijn ingesteld en de verzoekende partijen over het rechtens vereiste belang beschikken. Er worden hierover geen excepties opgeworpen.

2.

De verwerende partij en de eerste tussenkomende partij stellen respectievelijk in hun antwoordnota en laatste schriftelijke uiteenzetting dat de beide beroepen zonder voorwerp zijn geworden door de intrekking van de beslissing van de verwerende partij van 20 november 2014 middels de beslissing van de verwerende partij van 10 september 2015. De beroepen zijn volgens hen dan ook onontvankelijk.

Gelet op navolgende ambtshalve vraag, kan de Raad in de huidige stand van geding geen uitspraak doen over de opgeworpen exceptie.

2. 1516/RvVb/0084/SA (III)

Uit het dossier III blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VII. AMBTSHALVE VRAAG

1.

Zoals blijkt uit de feitenuiteenzetting, vernietigt de Raad met het arrest van 26 augustus 2014 met nummer A/2014/0584 de beslissing van de verwerende partij van 6 september 2012 waarbij een eerdere weigeringsbeslissing wordt ingetrokken en een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een rust- en verzorgingstehuis met seniorenflats aan de eerste tussenkomende partij wordt verleend.

In het beschikkend gedeelte beveelt de Raad de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen en dit binnen een

termijn van drie maanden na de betekening van het arrest. Het arrest van 26 augustus 2014 wordt met een aangetekende brief van 2 september 2014 aan de betrokken partijen betekend, zodat de verwerende partij ten laatste op 3 december 2014 een nieuwe beslissing diende te nemen over het ingestelde administratieve beroep.

De verwerende partij beslist op 20 november 2014 het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen niet in te willigen en opnieuw de gevraagde stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomenende partij te verlenen. Deze beslissing wordt met het arrest van 24 maart 2015 met nummer UDN/2015/0006 geschorst, waarna de verwerende partij de beslissing van 20 november 2014 met een beslissing van 10 september 2015 intrekt en eveneens beslist om een nieuwe stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

2.

Volgens de klassieke intrekkingsleer kan een rechtshandeling die geen rechten verleent aan derden, zoals bijvoorbeeld de weigering van een stedenbouwkundige vergunning, te allen tijde worden ingetrokken door de vergunningverlenende overheid, ongeacht of deze rechtshandeling wettig dan wel onwettig is. Een rechtshandeling die rechten verleent, zoals het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, kan maar worden ingetrokken voor zover zij onwettig is en de intrekking plaatsvindt hetzij binnen de beroepstermijn die voorzien is om jurisdictioneel beroep tegen deze rechtshandeling in te stellen, hetzij voor de sluiting van de debatten van het vernietigingsberoep, als er een ontvankelijk vernietigingsberoep is ingesteld.

De beslissing van de verwerende partij van 20 november 2014 betreft een rechtshandeling die rechten verleent aan derden, zodat deze beslissing kan worden ingetrokken voor zover zij onwettig is en de intrekking plaatsvindt voor de sluiting van de debatten van het vernietigingsberoep.

De Raad heeft de beslissing van 20 november 2014 met het arrest met nummer UDN/2015/0006 geschorst omdat het zevende middel op het eerste zicht ernstig lijkt, waardoor de beslissing van 20 november 2014 op het eerste zicht onwettig is. Bovendien waren de debatten van de vernietigingsberoepen RvVb/1415/0313/SA/0306 en RvVb/1415/0318/SA/0311 op 10 september 2015 nog niet gesloten. Op basis van de klassieke intrekkingsleer kon de verwerende partij de beslissing van 20 november 2014 dan ook rechtsgeldig intrekken.

3.1.

Echter moet de vraag worden gesteld of de verwerende partij, nadat zij haar beslissing van 20 november 2014 had ingetrokken, op 10 september 2015 ook nog de bevoegdheid had om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen, dan wel of de vergunningsbeslissing van 10 september 2015 buiten de beslissingstermijn van 3 maanden, opgelegd met het arrest van 26 augustus 2014 met nummer A/2014/0584, werd genomen. De vraag of de beslissing van 10 september 2015 al dan niet werd genomen binnen de beslissingstermijn die daarvoor is bepaald, raakt de openbare orde en kan derhalve desnoods ambtshalve worden opgeworpen.

Artikel 4.8.2, derde lid VCRO, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, bepaalt het volgende:

“ ...

Als de Raad een beslissing vernietigt, kan hij het bestuur dat de vernietigde beslissing nam, bevelen om een nieuwe beslissing te nemen binnen de termijn die hij bepaalt. De Raad kan daarbij:

1° welbepaalde onregelmatige motieven of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken;

2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;

3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

...

De VCRO voorziet niet expliciet dat de termijn die door de Raad kan worden opgelegd aan de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen, een vervaltermijn zou zijn. Met een arrest van 17 maart 2015 met nummer 230.559 oordeelde de Raad van State dat de door de Raad bij injunctie opgelegde termijnen vervaltermijnen zijn. De Raad van State oordeelde als volgt:

“ ...

Uit de stukken van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat het voormelde arrest van 28 augustus 2012 een eindarrest is in de zin van het toen geldende artikel 4.8.26 VCRO.

Dit arrest heeft tot gevolg dat de deputatie zich opnieuw geplaagd ziet voor de verplichting om over het administratief beroep van de gewestelijke stedenbouwkundig ambtenaar uitspraak te doen.

De deputatie beschikt daarvoor over de vervaltermijn bepaald in het toentertijd geldende artikel 4.7.23, §2, VCRO tenzij, zoals te dezen het geval is, de duur van die termijn met toepassing van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid, VCRO wordt bepaald in het vernietigingsarrest van de RvVb zelf.

Het vernietigingsarrest van 28 augustus 2012 van de RvVb wijkt enkel af van de duur van de vervaltermijn in het toentertijd geldende artikel 4.7.23, §2, VCRO. Dit arrest wijkt niet af van de aard van de vervaltermijn in laatstgenoemde decreetsbepaling.

Overigens was het de RvVb gelet op het bepaalde in het toentertijd geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid, VCRO, ook niet toegelaten om benevens de duur van de vervaltermijn tevens af te wijken van de aard van de vervaltermijn in het toentertijd geldende artikel 4.7.23, §2, VCRO.

...”

Artikel 4.8.2, derde lid VCRO dient dus samengelezen te worden met artikel 4.7.23, §2 VCRO en dient zo begrepen te worden dat de Raad kan afwijken van de regeling voorzien in artikel 4.7.23, §2 VCRO, doch enkel wat betreft de duur van de op te leggen (verval)termijn.

De Raad mag op grond van artikel 4.8.2, derde lid VCRO afwijken van de termijn van 75 of 105 dagen, voorzien in artikel 4.7.23, §2 VCRO, maar deze afwijking is op grond van artikel 4.8.2, derde lid VCRO enkel van toepassing op de termijn zelf. De overige decretale voorzieningen van artikel 4.7.23, §2 VCRO, met name de aard van de termijn en de gevolgen bij overschrijding van deze termijn, blijven van toepassing op de beslissing van de verwerende partij na een vernietigingsarrest van de Raad.

3.2

Zoals onder punt 1 reeds gesteld, heeft de Raad met het arrest van 26 augustus 2014 met nummer A/2014/0584 de verwerende partij bevolen om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest. Het arrest werd met een aangetekende brief van 2 september 2014 betekend aan de verwerende partij.

De verwerende partij heeft op 20 november 2014 tijdig een nieuwe beslissing over het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen genomen. Ze heeft deze beslissing echter op 10 september 2015 ingetrokken, zodat ze uit het rechtsverkeer verdwenen is, en een

nieuwe beslissing genomen over het administratieve beroep van onder meer de verzoekende partijen.

De intrekking van een beslissing heeft geen invloed op de (lopende) beroepstermijnen. De intrekking van de beslissing van 20 november 2014 doet dan ook geen nieuwe beslissingstermijn starten. De beslissing van 10 september 2015 werd meer dan een jaar na de betekening van het arrest met nummer A/2014/0584 genomen, zodat de verwerende partij de vervaltermijn van drie maanden, zoals opgelegd in het voormeld arrest van de Raad, lijkt te hebben overschreden.

3.3

De Raad stelt dan ook ambtshalve de vraag of het overschrijden van de vermelde termijn de bevoegdheid van de verwerende partij heeft uitgeput, waardoor zij in het kader van het ingesteld administratief beroep, na de intrekking van de beslissing van 20 november 2014, geen nieuwe uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen, en zij overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partijen, als de indieners van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing diende te bezorgen.

Het komt de Raad dan ook passend voor de heropening van de debatten te bevelen teneinde de partijen toe te laten om met een aanvullende nota standpunt in te nemen en dit uitsluitend met betrekking tot vermelde ambtshalve vraag.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van de bvba TERVUREN INVENST en mevrouw Ingrid DIERCKX-HUYGHE zijn ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de vzw RANA is onontvankelijk.
3. De Raad beveelt de heropening van de debatten.

De voorzitter van de derde kamer roept op grond van artikel 85 van het Procedurebesluit de partijen op om te verschijnen op de zitting waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

De zitting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen zal plaatsvinden op **dinsdag 27 juni 2017** om **10u30** in de zaal Suetens, Ellipsgebouw, B-toren (gelijkvloers), Koning Albert II-laan 35, 1030 Brussel.

Het administratief dossier en de overtuigingsstukken kunnen elke werkdag op de griffie worden geraadpleegd en dit tot vijf werkdagen vóór de zitting.

4. De partijen worden uitgenodigd om binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het tussenarrest, de Raad en alle in het geding zijnde partijen een aanvullende nota te bezorgen met betrekking tot de in sub VII ambtshalve gestelde vraag.
5. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 mei 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER